

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 759/2016
29.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Т. и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Т., адвоката А.Ј., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Смедереву К 82/15 од 12.01.2016. године и Вишег суда у Смедереву Кв 45/16 од 29.03.2016. године, у седници већа одржаној 29.06.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Т., адвоката А.Ј., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Смедереву К 82/15 од 12.01.2016. године и Вишег суда у Смедереву Кв 45/16 од 29.03.2016. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Смедереву К 82/15 од 12.01.2016. године окривљени З.В., С.Х., М.М. и Д.Т. обавезани су да солидарно у буџетска средства суда на име трошкова кривичног поступка исплате укупан износ од 594.584,42 динара, а окривљени С.Х. и износ од 44.549,98 динара, окривљени З.В. и износ од 13.188,37 динара, и окривљени Д.Т. и износ од 71.550,24 динара, а све у року од 30 дана од правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Смедереву Кв 45/16 од 29.03.2016. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног Д.Т., браниоца окривљеног З.В. и окривљеног З.В., изјављене против решења Вишег суда у Смедереву К 82/15 од 12.01.2016. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Д.Т., адвокат А.Ј., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да се побијана решења укину и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног Д.Т. у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним решењима повређен члан 264. став 4. ЗКП, будући да је окривљени Д.Т. после доношења побијаног првостепеног решења поднео захтев да се ослободи од плаћања трошкова поступка и у вези са тим доставио одређене податке о свом имовном стању, али је његова жалба изјављена на првостепено решење одбијена, на који начин је учињена наведена повреда ЗКП, јер ће окривљени плаћањем трошкова довести у питање своје издржавање и издржавање лица која је дужан да издржава.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног указује на то да је побијаним решењима повређен члан 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП је прописано да кад суд окривљеног огласи кривим, изрећиће у пресуди да је дужан да надокнади трошкове кривичног поступка, док је ставом 4. истог члана прописано да у одлуци којом решава о трошковима, суд може ослободити окривљеног од дужности да накнади у целини или делимично трошкове кривичног поступка из члана 261. став 1. тач. 1) до 6) и тачка 9) овог законика, као и награде за вештака и постављеног стручног саветника, ако би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног или лица која је он дужан да издржава, а ако се ове околности утврде после доношења одлуке о трошковима, председник већа, односно судија појединац може посебним решењем ослободити окривљеног од дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Одредбом члана 262. став 2. ЗКП је прописано да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве.

Полазећи од цитираних законских одредби, а имајући у виду да је окривљени Д.Т. правноснажном пресудом Вишег суда у Смедереву К 82/15 од 03.09.2015. године оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, то је по налажењу овог суда правилно овај окривљени побијаним решењима обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, при чему ослобађање окривљеног од дужности накнаде трошкова кривичног поступка је у закону предвиђено само као могућност, те суд није у обавези да окривљеног иако достави податке о свом имовном стању ослободи од дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Због свега изнетог, по налажењу овог суда, неосновано бранилац окривљеног Д.Т. у захтеву за заштиту законитости указује на то да су побијана

решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП будући да су нижестепени судови побијаним решењима у складу са Закоником о кривичном поступку окривљеног Д.Т. обавезали да накнади трошкове кривичног поступка.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.